

Hampus ja Vampus olivat aivan
tavallisia lapsia.

Kunnes he täyttivät kuusi vuotta ja saivat
mummoltaan lahjaksi suuren ja värikkään
torkkupeiton.

"Pitäkää peitosta hyvää huolta", mummo
vannotti. "Sain sen omalta mummoltani,
kun olin teidän ikäisenne."

Hampus ja Vampus päättivät tehdä peitosta salamajan. Sujahdettuaan sen alle he katsoivat silmät pyöreinä, kun viltin värit yhtäkkiä alkoivat haalistua. Niiden tilalle piirtyi salaperäinen kartta, jonka yksi osa alkoi hehkua taianomaisesti.

He kurottautuivat koskemaan hehkuvaa kohtaa. Samassa ilma alkoi värähdellä.

Lapset nousivat ilmaan ja alkoivat
pyöriä villisti ympäriinsä. Hurja
vauhti sai heidän päänsä sekaisin,
ja he kiljuivat kauhistuneina.

Kun pyöriminen vihdoin pysähtyi, he mätkähtivät maahan ja istuivat hetken ymmällään. Peitto oli lentänyt pois heidän yltään. He huomasivat hämmästykseseen olevansa kauniissa laaksossa suurten, onkaloisten vuorten ympäröiminä. Ilmassa tuoksui syksy, ja he kuulivat puron kaunista solinaa ja lintujen laulua. Lapset hieraisivat silmiään, mutta maisema ei muuttunut.

